

paa Handelsministeriets Budget paa samme Sted, hvor Bevillingerne til Navigations-skolerne optages. Det er altsaa ikke paa dette Omraade, jeg henviste til Landbrugsministeriets Budget. Kun for saa vidt saadanne smaa Skoler, uden at forberede til Eksamen, virker alene i Egenskab af Højskoler, mener jeg, de maa faa deres Tilskud paa Landbrugsministeriets Budget.

Da de ærede Ordførere har gennemgaaet største Parten af de i Landstinget foretagne Ændringer og udtrykt deres større eller mindre Glæde over dem, finder jeg, at der ikke nu er nogen Grund for mig til yderligere at gaa ind paa dem. Det eneste Punkt, hvor der er stillet Krav om Forandring, er Søneringslovforslagets § 9, som det ærede Medlem for Randers-Kredsen (Mortensen), saa vidt jeg forstod, udtrykkeligt ønskede ændret, og som det ærede Medlem for Bornholms Amts 2den Valgkreds (Koføed), saa vidt jeg forstod, gerne saa ændret. Jeg er ganske enig med de to ærede Medlemmer i deres Opfattelse af dette Spørgsmaal, men jeg vil ikke være i Stand til overfor det andet høje Ting at anføre noget Argument, som jeg ikke tidligere har brugt, for at bevæge det til at gaa ind paa den Affattelse, der blev vedtaget her i Folketinget i Fjor. Jeg tror ikke paa, at det, efter hvad der hidtil er passeret, ret vel vil være muligt at faa Lovforslaget ændret paa dette Punkt, og jeg har slaaet mig til Ro med Haabet om, at da Loven dog skal forelægges til Revision om 5 Aar, kan man muligvis da faa en saadan Bestemmelse ændret sammen med andre Bestemmelser, som man til den Tid maatte ønske ændret. Paa den anden Side mener jeg, det vilde være Overdrivelse af os, der har holdt paa den hidtidige Affattelse, at erklære denne Bestemmelse for saa vigtig, at vi ikke vil modtage Lovforslaget, saaledes som det nu foreligger, som et virkelig værdifuldt Fremskridt. Jeg mener altsaa ikke, det vil være forsvarligt at sætte Lovforslagets endelige Vedtagelse paa Spil ved at fastholde det Synspunkt, vi hidtil har arbejdet for, saa meget mindre som vi dog nok maa indrømme, at vi ikke paa dette Punkt kan opstille Hensynet til Sikkerheden paa Søen som nødvendiggørende en Ændring paa dette Punkt. Jeg tillægger den Bestemmelse, vi tidligere havde i Lovforslaget, meget stor Betydning, fordi jeg mener, at naar man endelig beslutter sig til at indrette to Eksaminer, en Styrmandseksamen og en Skibsførereksamen, er det af overordentlig stor Vigtighed, at Søneringslovens Regler opmuntrer — eller skal vi

sige praktisk talt tvinger Navigatorerne til at erhverve begge Eksaminer for at bevare nogenlunde gode Chancer for Livet. Det Hensyn har for mig næsten været det mest afgørende, at man ikke ved at lade Styrmandseksamen give for store Rettigheder skulde friste en Række af Navigatorer til at blive staaende ved Styrmandseksamen og blive staaende ved de sociale Kaar, som deraf maatte følge, i Resten af deres Levetid. Derfor har jeg arbejdet med stor Styrke paa at bevare Bestemmelsen, saaledes som den blev vedtaget her i Fjor, og det er for mit personlige Vedkommende med stor Sorg, jeg gaar med til denne Ændring af § 9. Naar jeg gaar med til den, er det fordi, jeg anser det for ganske nødvendigt for i det hele taget at faa Loven gennemført, og jeg maa altsaa med al Anerkendelse af de to ærede Medlemmers Standpunkt til selve Sagen meget fraraade at stille Ændringsforslag til Lovforslaget paa dette Punkt, fordi jeg ikke ser, hvorledes jeg skal kunne fremføre en saadan Ændring overfor Landstinget med andre Argumenter end dem, jeg hidtil har brugt, og som man altsaa ikke hidtil har ladet sig overbevise af.

For saa vidt der bliver en Udvalgsbehandling, skal jeg naturligvis gerne oplyse, hvilke Regler der af Handelsministeriet er tænkt bragt i Anvendelse med Hensyn til Værdiansættelsen af Eksaminerne indbyrdes.

Formanden: Folketingsmanden for Randers Amts 2den Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

M. Mortensen: Jeg finder Anledning til overfor den højtærede Minister at fremføre min Tak, fordi han har udtalt sin Tilslutning til det Standpunkt, jeg og det ærede Medlem for Bornholms Amts 2den Valgkreds (Koføed) indtager til § 9 i Lovforslaget om Søneringen; men jeg kan ikke ganske dele de Betæneligheder, som den højtærede Minister nærer med Hensyn til Vanskeligheden ved at faa et Ændringsforslag paa dette Punkt gennemført i Landstinget. I Lovforslaget, som det forelaa for os i Fjor, havde Landstinget intet Krav stillet i saa Henseende. Jeg kan derfor ikke se, at der udkræves nogen stor Resignation paa dette Omraade oppe i det andet høje Ting for at gaa ind paa en saadan Forandring, medens vi her nede viste en betydelig Resignation ved at bøje os paa det Punkt. Vi ønskede paa ingen Maade at gaa saa langt, som man gik ved den paagældende Afstemning. Vi gik ind paa at bøje os for Afstemningen og lade